

«Θα φτιάξουν... Ούλα!»

«πολιτική» - περίπου - θεατρική κωμωδία

Μαρία Ν Κίτρα

Concept

Πλησιάζουν οι δημοτικές εκλογές και οι πολιτικοί αντίπαλοι του νυν δημάρχου, στην Περιφέρεια Αγαθοχωρίου, ψάχνουν απεγνωσμένα ένα υποψήφιο δήμαρχο – θύμα, προκειμένου να πάρει αυτός τη θέση του. Απελπισμένοι και μη βρίσκοντας κανέναν να αναλάβει ευθύνες, καταλήγουν σε έναν αγαθό, μαγκούφη συνταξιούχο δάσκαλο, με αρχές Αλτοχάιμερ, τον Αριστοτέλη Ντρουμπούνη, όπου τον πείθουν, λέγοντάς του ότι θα γίνει ο σωτήρας της περιφέρειας και όλοι θα τον λατρέψουν. Ο Αριστοτέλης αν και διστάζει αρχικά, στη συνέχεια του αρέσει η ιδέα μια και τον τόπο του μπορεί να σώσει αλλά και να αισθανθεί ικανός και πάλι μτά από δέκα χρόνια απραγίας λόγω σύνταξης... Κι ενώ είναι πάνω σε οίστρο, βγάζοντας λόγο και τάζοντας ένα σωρό αλλαγές για τον τόπο του... συμβαίνει κάτι που θα τα σβήσει όλα...

Cast

1. Υπεύθυνος δημοσίων σχέσεων :	Πελοπίδας
2. Γραμματέας :	Μαρία
3. Υποψήφιος δήμαρχος :	Αριστοτέλης Ντρουμπούνης
4. Καφετζής :	Γιώργης
5. Γιαγιά 1 :	Ματούλα
6. Γιαγιά 2 :	Ανθούλα
7. Σύζυγος εγκύου:	Μπάμπης
8. Γυναίκα έγκυος :	Παγώνα
9. Τελάλης :	Ελένη
10.Χήρα :	Αργυρώ
11.Καφετζού:	Κατίνα

Σκηνικό

Περιβάλλον καφενείου. Τραπεζάκια στρογγυλά, καρέκλες, ένας πάγκος πίσω του καφετζή με διάφορα σκεύη κλπ ή πόρτα που οδηγεί μέσα στο καφενείο.

Σκηνή 1^η

1. Έναρξη

Μπροστά και πλάι στο σκηνικό. Ο Πελοπίδας πηγαίνει σκεπτικός και νευρικός πάνω κάτω, τρώγοντας κάτι γλυκάκια από ένα κουτάκι. Του ακολουθεί η Μαρία, η οποία κρατάει ένα μπλοκ κι ένα στυλό.

Πελοπίδας

Όχι αυτός! Άλλος, άλλος! Δε θες γλυκάκι, ε;

Μαρία

Άλλος... άλλος... Μμμ, τι θα λέγατε για τον Σωτήρη Φουκαράκο;

Πελοπίδας

Ποιον;;; Τον Φουκαράκο; Πας καλά, βρε Μαρία; Τον κρεοπώλη στην πλατεία λες;;;

Μαρία

Ναι, καλέ, γιατί όχι; Και ωραίος είναι και μπράτσα έχει και τσιγκελωτό μουστάκι έχει και μπουκλάκια κατάμαυρα έχει και...

Πελοπίδας

Και βρωμάει προβατίνα! Μαρία, σύνελθε! Δεν ψάχνουμε γαμπρό, κοπέλα μου.

Μαρία

Εσείς όχι, αλλά εγώ ναι! Ααααα, αυτά τα μπουκλάκια του!

Πελοπίδας

Μαρία! Υποψήφιο δήμαρχο θέλουμε και τον θέλουμε ΤΩΡΑ! Ο Φουκαράκος δεν έχει τελειώσει καν το δημοτικό! Άσε που τραυλίζει συνέχεια! Πώς θα βγάλει λόγο στους πολίτες;;;

Μαρία

Καλέ και ο Κλαύδιος τραύλιζε, αλλά έγινε αυτοκράτορας!

Πελοπίδας

Άσε, παιδάκι μου, τις ιστορικές αναφορές κι έλα στο θέμα μας!
Άλλος, άλλος!!! Δε θες γλυκάκι, ε; *[τρώει άλλο ένα]*

Μαρία

Μμμμ... άλλος ... άλλος... Αααα, τι θα λέγατε για τον Χρύσανθο Αργυρίου;

Πελοπίδας

Ποιον;;; Τον Αργυρίου, τον τοκογλύφο, λες;;;

Μαρία

Ναι, αυτόν! Και όνομα έχει και περιουσία έχει και κύρος έχει και όλοι τον ξέρουν!

Πελοπίδας

Τι λες, βρε Μαράκι! Αυτόν δεν τον κωνεύει κανένας! Δανείζει στον κόσμο και μετά τους παίρνει μέχρι και το σώβρακο με τους τόκους! Είπαμε πια! Άλλος, άλλος!

Μαρία

Ε, άλλος κι άλλος! Λυσσάξατε πια! Δεν υπάρχει κανένας άλλος! Να πάτε εσείς να γίνετε δήμαρχος!

Πελοπίδας

Δεν πας καλά, μου φαίνεται! Εμένα το καθήκον μου είναι να βρίσκω τον επόμενο δήμαρχο, όχι να γίνω εγώ ο ίδιος! Άσε που δεν μπορώ τόσες ευθύνες! Ποιος άλλος υπάρχει;;;

Μαρία

Ε, τι να σας πω, κύριε Πελοπίδα μου. Κανείς δε θέλει να αναλάβει ένα τέτοιο καθήκον και μια τόσο μεγάλη ευθύνη. Όσοι έχουν περισσέψει ή δεν είναι κατάλληλοι ή είναι

πεθαμένοι! Για ανάσταση νεκρών δεν το κόβω να γίνεται τώρα κοντά, οπότε δε βλέπω κάτι στον ορίζοντα... Αααα, μήπως θέλετε να ψάξουμε για γυναίκα;

Πελοπίδας

Ε, όχι δα! Μην τα ισοπεδώσουμε κι όλα! Δε φτάνει που σας έχουμε στο σπίτι και μας πρήζετε τα συκώτια με την πάρλα και τη γκρίνια σας, δε φτάνει που δεν μπορούμε να κλείσουμε μάτι από την κρεβατομουρμούρα κάθε βράδυ, δε φτάνει που έχουμε και τις μανάδες σας πάνω από το κεφάλι μας, θέλετε να σας βγάλουμε και στην εξουσία, να μας τα κόψετε απ' τη ρίζα και να τα βάλετε σε βαζάκι! Άκου γυναίκα για δήμαρχος! Πού ακούστηκε;;; Άντρα θέλουμε, ΑΝΤΡΑ! Που να είναι μορφωμένος, ώριμος, αγαθός, ενδεχομένως και λίγο εμφανίσιμος και ιδανικά εργένης, για να ρουφήξουμε και γυναικείες ψήφους και να μην έχει κανένα κίνητρο στη ζωή του! Μόνο κάπως έτσι θα τον πείσουμε!

Μαρία

Αμ, εσείς δε θέλετε δήμαρχο, κύριε Πελοπίδα μου, γαμπρό με τα ούλα του θέλετε! Πω – πω, πολύ δύσκολο αυτό που ζητάτε...

Πελοπίδας

Άσε τα ούλα, Μαράκι, γιατί κοντεύουν να πρηστούν τα δικά μου από το άγχος! Πρέπει επειγόντως να φύγει ο νυν δήμαρχος, διότι έχει φάει τα λεφτά του κοσμάκη στον τζόγο κι έχει κάνει τεράστια περιουσία ο μπαγάσας από τα ρουσφέτια! Πρέπει να αντικατασταθεί από έναν δικό μας, όπου ...

Μαρία

Θα φάει κι αυτός τα υπόλοιπα λεφτά του κοσμάκη;

Πελοπίδας

Εεεε; ... Δεν είπα εγώ κάτι τέτοιο... Λοιπόν, έψαξες καλά εκεί στα δημοτολόγια, ζωντανούς, νεκρούς, αναστημένους, φαντάσματα, ζόμπι κλπ;

Η Μαρία γυρίζει σελίδες στο μπλοκ της αγχωμένη... Κάποια στιγμή, σταματάει σ' ένα όνομα... Ο Πελοπίδας είναι κωμένος στις δικές του σκέψεις και συνεχίζει να τρώει τα γλυκάκια από το άγχος του

Μαρία

Όπα, όπα, όπα!

Πελοπίδας

Μαράκι, δεν είναι ώρα για ζεμπέκικο! Τι όπα, όπα κι όπα;

Μαρία

Νομίζω πως βρήκα κάτι...

Πελοπίδας

Τι εννοείς;

Μαρία

Θυμάστε έναν Αριστοτέλη Ντρουμπούνη;

Πελοπίδας

Αριστοτέλη Ντρουμπούνη; ... Φυσικά και ... όχι! Θα 'πρεπε;

Μαρία

Έναν παλιό δάσκαλο, που έχει βγει στη σύνταξη εδώ και χρόνια...

Πελοπίδας

Δε μου λέει κάτι...

Μαρία

Που μένει στο άνω Αγαθοχώρι, απέναντι από το σπίτι της χήρας;

Πελοπίδας

Ποιας χήρας;

Μαρία

Της Αργυρώς, με τα στήθη σαν αερόστατα!

Πελοπίδα

Αχ, ναι... τώρα θυμήθηκα...

Μαρία

Τον Ντρουμπούνη;

Πελοπίδας

Τα στήθη της Αργυρώς...

Μαρία

Κύριε Πελοπίδα, συνέλθετε επιτέλους!!!

Πελοπίδας

Εύκολο το 'χεις; Δε βρίσκεις εύκολα σήμερα, τέτοιες νταρντανογυναίκες με δίδυμα πεπονάκια, έτσι στρογγυλά, σιτητά, φρέσκα και λαχταριστά!

Μαρία

Κύριε Πελοπίδα, για ποια πεπονάκια μιλάτε; Ελάτε στα συγκαλά σας!

Πελοπίδας

Εεεε, ναι, ναι, δίκιο έχεις. Λοιπόν, λοιπόν, στο θέμα μας...

Ποιο ήταν το θέμα μας;

Μαρία

Ο υποψήφιος δήμαρχος!

Πελοπίδας

Α ναι, ναι, σωστά! Για πες μου, λοιπόν, σε ακούω!

Μαρία

Ακούστε, κύριε Πελοπίδα μου! Τον Διογένη Τσάκαλο, τον θυμάστε;

Πελοπίδας

Βεβαίως! Εξαιρετος παλιός πολιτικός του τόπου μας! Θεός σωρέστον!

Μαρία

Ε! Ο Αριστοτέλης Ντρουμπούνης είναι ανιψιός του από το σόι του πατέρα του!

Πελοπίδας

Μιλάς σοβαρά; Και γιατί δεν έχουν το ίδιο επίθετο;

Μαρία

Γιατί ο Διογένης το άλλαξε σε Τσάκαλος ώστε να έχει κύρος ως πολιτικός. Δεν μπορούσε να κάνει καριέρα με το επίθετο Ντρουμπούνης! Αυτό μάλιστα είχε γίνει αφορμή να τσακωθούν τα αδέρφια μεταξύ τους και να μη μιλήσουν ποτέ από τότε!

Πελοπίδας

Τι λες, βρε Μαριώ; Εσύ είσαι η ζωντανή Πάπυρους Λαρούς Μπριτάνικα, κορίτσι μου! Και τι ξέρουμε για τον ανιψιό;

Μαρία

Λοιπόν... Δεν έκανε ποτέ του οικογένεια, οπότε γυναίκα, παιδιά, σκυλιά, γατιά, καναρίνια, δεν υπάρχουν, άντε ένα χελωνάκι στον κήπο του να έχει ο καφερός, είναι εβδομήντα τριών χρονών, τον λες και γοητευτικό για την ηλικία του, μορφωμένος αφού είναι συνταξιούχος δάσκαλος, πολύ αγαπητός σε όλους, άρα ...

Πελοπίδας

Άρα πιάσαμε λαβράκι απ' ό,τι φαίνεται! Και ελεύθερος υποχρεώσεων και μορφωμένος και με ρίζες πολιτικές! Μαριώ, είσαι θησαυρός! Θύμισέ μου, πόσα σου δίνω τον μήνα;

Μαρία

Το βασικό.

Πελοπίδας

Και στο βασικό θα μείνουμε. Λοιπόν, φεύγω αμέσως!

Μαρία

Πού πάτε, καλέ;

Πελοπίδας

Στης χήρας!

Μαρία

Ορίστε;

Πελοπίδας

Εεεε, εννοώ πάω να νίψω τας χείρας μου, γιατί κολλάνε από τα γλυκά που έφαγα...

Μαρία

Και που δεν με κεράσατε ούτε ένα, τονίζω!

Πελοπίδας

Όταν θα βγει δήμαρχος ο Ντρουμπούνης, θα σου πάρω ολόκληρο ζαχαροπλαστείο!

Μαρία

Καλά, χαλαρώστε λίγο, να μην σας ανέβει το ουρικό οξύ! Και μην αρχίσετε από τώρα να τάζετε λαγούς με πετραχήλια, κύριε Πελοπίδα μου!

Πελοπίδας

Μην ανησυχείς, Μαριώ μου, και ούλα θα πάνε κατ' ευχήν!
Ούλα θα πάνε κατ' ευχήν!

Μαρία

Γιατί, καλέ, τα λέτε διπλά; Η καρέτα – καρέτα είστε;

Πελοπίδας

Από τον ασυγκράτητο ενθουσιασμό μου, Μαρία! Έλα, πάμε!
Έχουμε πολλή δουλειά μπροστά μας!

Ο Πελοπίδας και η Μαρία φεύγουν...

Σκηνή 2^η

2.Αριστοτέλης

Μπαίνει ο Αριστοτέλης. Κρατάει μια φραιζόλα ψωμί στο ένα χέρι και στη μασχάλη ένα σταυρόλεξο. Πάει και κάθεται σ' ένα τραπεζάκι. Τιμπολογάει λίγο απ το ψωμάκι, ανοίγει το σταυρόλεξο, βγάζει μολυβάκι απ την τσέπη. Έρχεται ζωηρός – ζωηρός, ο καφετζής

Καφετζής

Βρε, βρε, καλώς τον κυρ- Αριστοτέλη! Πρωινός – πρωινός, βλέπω σήμερα!

Αριστοτέλης

Καλημέρα, Γιώργη. Άσε, άσε. Πού να στα λέω. Ξύπνησα στο παγκάκι της πλατείας σήμερα το πρωί κι ούτε ξέρω πώς βρέθηκα εκεί! Νομίζω πως το αλτσάιμερ που έχω, κυρ Γιώργη μου, όσο πάει σοβαρεύει... Τώρα τελευταία, όλο και πιο συχνά ξεχνάω κι είμαι αφηρημένος...

Καφετζής

Βρε, μήπως είσαι τοιμπημένος με τη γειτόνισσα, τη χήρα την Αργυρώ κι έχεις χάσει τα αβγά και τα πασχάλια;

Αριστοτέλης

Χα, χα, χα! Πάντα καλαμπουρτζής ο Γιώργης μας! Η Αργυρώ είναι μια ωραιότατη ύπαρξη, ομολογώ! Είναι η όαση μέσα στην έρημο, το πιο φωτεινό αστέρι στον ουρανό, το φως μέσα στο σκοτάδι, ο θησαυρός μέσα στη φτώχεια, ο...

Καφετζής

Θα το ολοκληρώσεις κάπου, κύριε Αριστοτέλη μου, ή να φάω
κάνα σάντουιτς με παστοურμά;

Αριστοτέλης

Χα,χα,χα, δίκιο έχεις, Γιώργη μου. Παρασύρθηκα από τα
κάλλη της μούσας της Αργυρώς. Ας συγκεντρωθώ στο
σταυρόλεξό μου, όμως. Ααα, ευκαιρία να μου απαντήσεις και
σ' αυτό! Ταιριάζει και με την κουβέντα μας.

Διαβάζει το σταυρόλεξο

Αριστοτέλης

Έρωσ ανίκατε ... με πέντε γράμματα.

Καφετζής

Μάσαν;;;;;

Αριστοτέλης

Χα,χα, καλό, Γιώργη μου, καλό!

Καφετζής

Και σωστό, κυρ Αριστοτέλη μου. Εγώ, μόνο όταν ερωτεύτηκα
την Κατίνα σταμάτησα να τρώω! Μετά το γάμο, βέβαια,
επανήλθα και τρώω ένα αρνί κι ένα ταψί γαλακτομπούρεκο
στην καθισιά μου! Καλά, και όρθιος τρώω, δεν έχω τέτοια
θέματα!

Γελάνε και οι δύο.

Αριστοτέλης

Να σαι καλά, βρε, Γιώργη! Με έκανες και γέλασα!

Καφετζής

Αχ, κυρ δάσκαλε. Ας γελάμε πού και πού, γιατί με αυτά που γίνονται στον κόσμο, είμαστε για κλάματα!

Αριστοτέλης

Εχεις δίκιο. Είσαι, όμως, λεβεντιά και με καρδιά μάλαμα, Γιώργη μου!

Καφετζής

Στην κυρά πες τα, που δεν μου κάθεται!

Αριστοτέλης

Πού δεν σου κάθεται;

Καφετζής

Απάνω στο πατάρι με τα χαλιά! Άστο, άστο, δεν πειράζει.

Να σου φέρω το γνωστό καφεδάκι;

Αριστοτέλης

Ποιο είναι το γνωστό καφεδάκι;

Καφετζής

Πολλά βαρύς και έξτρα γλυκός!

Αριστοτέλης

Εμ, άμα σου λέω εγώ ότι το χάνω σιγά – σιγά! Ούτε τον καφέ μου δε θυμάμαι πώς τον πίνω! Βάλε και κανένα κουλουράκι, αν έχεις, γιατί έχω μια λιγούρα.

Καφετζής

Μωρέ και κουλουράκι θα σου βάλω και γλυκό βύσσινο που έφτιαξε η κυρά το πρωί, κι αβγά φρέσκα μπορώ να σου τσουρώσω, κι ό,τι λαχταρά η ψυχή σου θα σου φέρω!

Αριστοτέλης

Α, ρε Γιώργη! Είσαι θαυμάσιος άνθρωπος! Φιλότιμος και κουβαρντάς! Τέτοιους ανθρώπους χρειάζεται ο τόπος μας για να πάει μπροστά!

Καφετζής

Στη μανδάμ πες το, που αντί το βράδυ να τσαλακώνουμε τα σεντόνια και να ξεπουπουλιάζουμε τα μαξιλάρια, κάθομαι κι ακούω την κρεβατομουρμούρα της, σαν να ψέλνει τα δώδεκα ευαγγέλια!

Αριστοτέλης

Θα φτιάξουν ούλα, Γιώργη μου. Μην ανησυχείς! Θα φτιάξουν ούλα!

Καφετζής

Χα,χα, σαν δήμαρχος, ακούγεσαι, κυρ Αριστοτέλη μου! Άκου, θα φτιάξουν ούλα!

Αριστοτέλης

Προς το παρόν, ας λύσω κάνα σταυρόλεξο, μπας και φτιάξω λίγο το μνημονικό μου!

Καφετζής

Καλά λες!

Γελάνε και οι δύο. Ο καφετζής φεύγει, ο Αριστοτέλης συνεχίζει το σταυρόλεξό του.

Σκηνή 3η

3.γιαγιάδες

Μπαίνουν δυο γιαγιάδες. Η μία κρατά ένα κουτσομπολίτικο περιοδικό και η άλλη ένα πλεχτό. Χαιρετάνε τον Αριστοτέλη, κάθονται σ' ένα τραπέζι... Η μία αρχίζει να πλέκει και η άλλη να διαβάζει...

Γιαγιά 1

Ψόφησα η δόλια τόσες ώρες στην ουρά, για να μου γράψει τα φάρμακα ο γιατρός... Περίθαψη σου λέει ο άλλος. Θα αφήσουμε τα κοκαλάκια μας πριν της ώρας μας.

Γιαγιά 2

Άστα, άστα, Ματούλα. Όσο πάνε τα πράγματα, χειροτερεύουν. Καμία σημασία δε δίνουν στην τρίτη ηλικία πια...

Γιαγιά 1

Καλά, εμείς βαδίζουμε στην τέταρτη ηλικία, αλλά έχουμε κάθε δικαίωμα να μας σέβονται και να μας φροντίζουν...

Γιαγιά 2

Ποιος, μαρή συ, να μας φροντίζει; Πήρες χαμπάρι τι είπε η άλλη η κουφτάλω, που ήταν μπροστά μας εκεί στην ουρά που περιμέναμε; Αύξηση των συντάξεων, λέει, σε πεντακόσιες χιλιάδες συνταξιούχους!

Γιαγιά 2

Μη μου τα λες έτσι απότομα αυτά, Ματούλα, γιατί θα μου φύγει η μασέλα! Ααααα, ποιος θα τον σώσει τούτο τον τόπο...

Γιαγιά 1

Ναι, βρε Ανθούλα! Μέχρι τριάντα έξι ευρώ αύξηση μέσα στην επόμενη πενταετία, είπανε στις ειδήσεις!

Γιαγιά 2

Τι λες τώρα, Ματούλα; Τι θα τα κάνω τόσα λεφτά, μαρή ξεμωραμένη; Πού θα τα επενδύσω;

Γιαγιά 1

Στην κηδεία σου! Δε μας βλέπω να ζούμε την επόμενη πενταετία! Ένα σωρό μου βρήκε πάλι ο γιατρός σήμερα...

Γιαγιά 2

Μπα που να φας την γλώσσα σου, μαρή σακαφιόρα! Άσε που φοβάμαι πως αν μάθουν τα παιδιά μου ότι θα αυξηθεί η σύνταξη του συγχωρεμένου, θα με εκμεταλλευτούν!

Γιαγιά 1

Κρύψ' τα σε κάνα σεντούκι! Εγώ πάντως σκέφτομαι να κάνω μια λίστα σιγά – σιγά!

Γιαγιά 2

Γάμου;

Γιαγιά 1

Φαρμακείου!

Γιαγιά 2

Τώρα που το λες κι εγώ σκέφτομαι να κλείσω από τώρα κάνα δίκλινο δωμάτιο.

Γιαγιά 1

Ξενοδοχείου;

Γιαγιά 2

Νοσοκομείου!!!

Γιαγιά 1

Ας είμεθα αισιόδοξοι! Θα φτιάξουν ούλα!

Γιαγιά 2

Πότε ακριβώς; Όταν θα πίνουμε χαμέμηλο με τον άγιο Πέτρο;

Γιαγιά 1

Έχει ο Θεός, γκρινιάρια.

Γιαγιά 2

Ο Θεός έχει, εμείς δεν έχουμε.

Γιαγιά 1

Άλλο αυτό. Για διάβασε τώρα κανένα ζουμερό κουτσομπολιό να ξεχαστούμε.

Η γιαγιά 2 ξεφυλλίζει το περιοδικό, χωρίς να πολυβλέπει

Γιαγιά 2

Αααα, κοίτα κάτι ενδιαφέρον. Δέχονται αιτήσεις για το GNTM, από γυναίκες δεκαοκτώ ετών μέχρι ογδόντα οκτώ. Πάμε, μαρή, μήπως γίνουμε μοντέλα και κάνουμε την τύχη μας;

Γιαγιά 1

Πού, βρε αλλοπαρμένη, να γίνουμε μοντέλα; Στο μουσείο φυσικής ιστορίας; Είσαι με τα σωστά σου;

Γιαγιά 2

Καλά. Εσύ κάτσε με τον καθετήρα σου. Εγώ θα κάνω αίτηση και θα πάω. Ποτέ δεν ξέρεις! Ίσως ήρθε η ώρα μου ...

Γιαγιά 1 [τη διακόπτει]

Να παίξεις σε ταινία τρόμου!

Γελάνε και οι δύο. Ανασπενάζουν. Κατά τη διάρκεια των σκηνών, ο καφετζής βγαίνει, παίρνει παραγγελίες, φέρνει πράγματα κλπ...

Σκηνή 4η

4.ζευγάρι

Μπαίνει ένα ζευγάρι. Ένας άντρας [Μπάμπης] και μια γυναίκα έγκυος [Παγώνα], με μεγάλη κοιλιά. Δείχνει ζορισμένη...

Μπάμπης

Να, θες να καθίσουμε λίγο εδώ να ξεκουραστείς, Παγώνα μου;

Παγώνα

Αχ, ναι, Μπάμπη μου... Έχει ανοίξει η μέση μου και τα πόδια μου μ' έχουν πεθάνει. Κοίτα τους αστραγάλους μου. Είναι πρησμένοι σαν του Οιδίποδα.

Μπάμπης

Ποιος είναι αυτός, ζαργάνα μου; Παίζει στο Σασμό;

Παγώνα

Θες να βγάλεις λίγο το σκασμό γιατί με κουράζεις με τις μπουρδες σου;

Μπάμπης

Τι είπα, μανίτσα μου; Έλα, έλα, κάθισε εδώ και μη σε νοιάζει τίποτα.

Τη βοηθάει να καθίσει. Εκείνη βογκάει. Κάθεται κι εκείνος. Χαιρετάει τους υπόλοιπους. Αντικαιρετάνε κι εκείνοι.

Μπάμπης

Καλύτερα τώρα;

Παγώνα *[μες στα νεύρα]*

Περίμενε κι εσύ, μια στάλα, βρε Μπάμπη μου! Πότε να προλάβω να νιώσω καλύτερα; Μόλις κάθισα!

Μπάμπης

Σωστά, σωστά, μη μου συγχύζεσαι! Θες να σου πάρω μια πορτοκαλαδίτσα χωρίς ανθρακικό;

Παγώνα

Γιατί χωρίς ανθρακικό;;;

Μπάμπης

Εεεε; Μπορεί να είναι πιο φτηνή έτσι! Άσε που θα σου φέρει αέρια και θα κάνεις σαν εξάτμιση νταλίκας!

Παγώνα

Δεν πας καλά, μου φαίνεται! Εγώ θα πάρω ΜΕ ανθρακικό! Θέλω να ρευτώ, κιόλας. Έχω καούρες!

Μπάμπης

Ναι, ναι, Παγωνίτσα μου, γοργονίτσα μου. ΜΕ ανθρακικό θέλει το κορίτσι; Με ανθρακικό θα πάρει. Μόνο μη μου συγχύζεσαι και γεννήσεις!

Παγώνα

Ααααα, Μπάμπη μου, μπήκα στο μήνα μου πια. Είμαι στις μέρες μου κι όπου να 'ναι, θα 'ρθει το μωρό. Το νιώθω! Όσο πάει και με πιέζει το σκασμένο.

Μπάμπης

Βρε Παγώνα μου, δεν μπορείς να σφικτείς λίγο, να το κρατήσουμε το μωρό εκεί μέσα; Μια χαρά είναι στην κοιλίτσα σου.

Παγώνα

Και τι είμαι Μπάμπη μου για να σφικτώ; Βρύση;;; Το μωρό όταν είναι η ώρα του, θα έρθει!

Μπάμπης

Σίγουρα δεν υπάρχει κάποιος τρόπος να το κρατήσουμε 4 – 5 χρονάκια εκεί μέσα, στην κοιλιά σου;

Παγώνα

Τι λογική είναι αυτή τώρα;;;

Μπάμπης

Η λογική της αφραγκίας, Παγωνίτσα μου! Γιατί δηλαδή πρέπει να γεννήσεις τώρα; Μια χαρά δεν είναι εκεί μέσα το μωράκι; Ούτε πάνες, θέλει, ούτε γάλατα, ούτε κρέμες, ζέστη έχει, τρώει ό,τι θέλει, δεν κλαίει, δεν το ενοχλεί κανείς! Άσε που θα γλιτώσει παιδικούς σταθμούς, προνήπια και νήπια! Να βγει και να πάει κατευθείαν πρώτη δημοτικού! Δηλαδή οι ελέφαντες γιατί εγκυμονούν δύο χρόνια; Κορόιδα είναι; Άσε που έτσι θα γλιτώσω κι εγώ ο δόλιος ένα σωρό έξοδα!

Παγώνα

Μπάμπη, πας καλά, παιδάκι μου; Θα μας τρελάνεις; Πού πας και τα σκέφτεσαι; Άκου να βγει το παιδί πέντε χρονών! Μη με συγχύξεις κι εσύ και πιέζομαι παραπάνω!!!

Μπάμπης

Όχι, όχι, αγάπη μου, μην πιέζεσαι και γεννήσεις εδώ στο καφενείο κι έχουμε άλλα! Απλά, στα λέω όλα αυτά, γιατί δεν μ' έχουν πληρώσει απ' τη δουλειά μου εδώ και τρεις μήνες και δεν έχω μαζέψει ακόμη τα χρήματα που χρειάζονται για τη γέννα σου.

Παγώνα

Ε τότε, Μπάμπη μου, να πεις στην οχιά τη διμούτσουνη τη μανούλα σου, να πουλήσει εκείνο το κωλοχώραφο μπροστά στο σπίτι της και να μας δώσει κι εκείνο το δυαράκι που νοικιάζει σε άλλους! Αχ, η κοιλιά μου! Να, με σύγχυσε και αναστατώθηκε και το μωρό! Με τάραξε στο κλωτσιδί!

Μπάμπης

Όχι, όχι, Παγωνίτσα μου! Μη συγχύζεσαι! Θα φτιάξουν ούλα!... Λέμε τώρα..

Βλέπει τον καφετζή. Του φωνάζει. Εκείνος πλησιάζει

Καφετζής

Βρε, βρε, καλώς τα όμορφα παιδιά! Πώς είμαστε σήμερα; Κοντεύουμε;;;

Παγώνα

Ααααχ, από το στόμα σου και στου Θεού τ' αυτί, κύριε Γιώργη μου, γιατί κοντεύω να σκάσω!

Μπάμπης

Μακάρι να έχει κουφαθεί ο Θεός, κυρ Γιώργη μου, μπας και γλιτώσω λίγο!

Παγώνα

Τι είπες, Μπάμπη μου;;;

Μπάμπης

Τίποτα, τίποτα, ζαργάνα μου!!! Λέω, τι θέλει η γυναικούλα μου να της πάρω, να φάει να ευχαριστηθεί η ψυχούλα της ... καθώς βγαίνει η δικιά μου...

Καφετζής

Πείτε μου! Τι καλό να φέρω στα παιδιά τα αγαπημένα;

Μπάμπης

Πέντε χιλιάδες ευρώ θα ήταν καλά, έτσι για αρχή! Εγώ, κυρ Γιώργη μου, δε θέλω κάτι...

Παγώνα

Εγώ θέλω ένα φρέσκο χυμό πορτοκάλι και κάτι να φάω. Μου 'ρθε μια λιγούρα τώρα δα!

Μπάμπης [*χαμηλόφωνα στο κοιτό*]

Όταν η γυναίκα μου λέει ότι έχει μια λιγούρα, εννοεί ότι πεινάει σαν τους καρχαρίες του Σπίλμπεργκ.

Καφετζής

Ααααα, έχω φρέσκο μαριδάκι. Τώρα το τηγανίζει η Κατίνα μέσα!

Παγώνα

Μαριδάκι;;;; Γι' αυτό μου μύρισε ψάρι. Θέλω μια μερίδα!

Μπάμπης

Μερίδα;;;; Να μη σου φέρει ένα δύο να δοκιμάσεις;;;

Παγώνα

ΟΧΙ! Ολόκληρη θέλω. Και σαλάτα χωριάτικη με φέτα από πάνω και μπόλικο λάδι, για να μπορώ να βουτήξω!

Μπάμπης

Κι εγώ να βουτήξω στη Μαύρη θάλασσα!

Παγώνα

Και πατάτες τηγανητές, έτσι για να συνοδεύσουν το μαριδάκι.

Μπάμπης

Και μένα να με συνοδεύσει κάποιος στα εξωτερικά ιατρεία...

Παγώνα

Αααα! Και θέλω και καλαμαράκια. Όχι εγώ, δηλαδή, το παιδί το ζητάει. Κι αν έχεις και λίγο χταπόδι στα κάρβουνα, έτσι για τη γεύση. Αχ, πες μου ότι έχεις και λίγη ταραμοσαλάτα, που ανοίγει την όρεξη.

Μπάμπης

Ναι, γιατί μέχρι τώρα ήταν κλειστή...

Παγώνα

Και μετά, δεν ξέρω, λέω να πάρω ένα γλυκάκι, για να αλλάξω λίγο τη γεύση μου. Ένα γαλακτομπούρεκο με μπόλικο σιρόπι, ας πούμε, θα ήταν ωραίο.

Γιώργης

Έγινε! Πάω να τα ετοιμάσω ούλα. Σίγουρα δε θες κάτι Μπάμπη μου, να πάρεις κι εσύ;

Μπάμπης

Ναι, αμέ. Λέω να πάρω τα βουνά, να γίνω συνοδός αιγοπροβάτων, να ησυχάσω!

Γιώργης

Βρε άσε τα καλαμπούρια! Ζωή να έχετε, να είστε γεροί και δυνατοί. Σίγουρα δε θες να σου φέρω κάτι;

Μπάμπης

Ναι, ένα εισιτήριο για το Τζιμπουντί, προτού φάει κι εμένα η γυναίκα μου από δω!

Παγώνα

Μπάμπηηηηηη!

Μπάμπης

Ναι, αγάπη μου;;;;

Ο Γιώργης φεύγει από τη σκηνή, γελώντας

Συνεχίζεται...

Το έργο υπόκειται σε πνευματικά δικαιώματα

Και το παρόν απόσπασμα είναι

Μόνο για ανάγνωση

Επικοινωνήστε με τη συγγραφέα :

kiivotostistexnis@gmail.com